

MOMJAN- MOTOVUN KOLOVOZ '98.

Kao svakog kolovoza zadnjih 20 godina i ove su se godine arhitekti i geodeti uputili na praksu u Istru. Cilj je bio Momjan (za one koji gledaju u kartu, gledajte sjeverno uz Slovensku granicu 7 km prema unutrašnjosti od Buja) i Motovun. Zadatak je bio dokazati arhitektima da nas trebaju.

Svi volimo iznenađenja, ali što je previše – previše je. Prvo iznenađenje bila je osnovna škola u kojoj smo spavali, doručkovali, radili, tulumarili, održavali higijenu (sve osim tuširanja) i štošta drugo. Škola je prilično trošna te nam je priuštila i drugo iznenađenje – za vrijeme jedne olujne noći shvatili smo zbog čega

se pod u hodniku pretvorio u jarak. Na našu sreću vodostaj rijeke u hodniku i WC-u opao je do jutra. Tuširanje je bilo moguće u svlačionici lokalnog nogometnog kluba 50-ak metara od škole. Spavali smo u učionicama škole okruženi školskim inventarom koji smo koristili za ubijanje slobodnog vremena, a da bismo se što bolje odmorili organizator se pobrinuo za madrace i posteljinu. Doručak smo režirali sami uz pomoć jedinog ali relativno dobro opskrbljenog dućana, a ručak i večera bili su organizirani u obližnjoj konobi sa najboljom hranom i vinom u Istri (za one koji žele znati više momjanština je poznata po dobrim vinima). Iako smo prvih par dana bili šokirani smještajem, do kraja boravka svi smo shvatili njegove prednosti. U početku smo bili sramežljivi i rezervirani, ali dobra kapljica i gitara

čine svoje i kako su dani prolazili noći su bile sve duže.

U Motovun je otišlo troje odabranih da bi uživali u blagodatima apartmanskog smještaja, redovitog spavanja, mirnih večeri uz razgovor i pokoju pivicu te pogleda uprtih ka Mirni obasjanoj zlatno – crvenim zrakama zalazećeg Sunca (ah...). Idila je trajala prvi tjedan, a nakon toga je počeo kaubojski život sa običnim smrtnicima u Momjanu.

Dragi čitaoc, napokon je došao trenutak da saznaš što smo radili kad nismo imali slobodnog vremena.

Momjan se sastoji od gornjeg i donjeg dijela. Dok arhitekti nisu bili svjesni da nas trebaju klasično smo snimali donji dio Momjana (poligonometrija i nivelman). Kako je vrijeme prolazilo osim zajedničkih noći sve više smo bili zajedno i po danu, a njihove potrebe za našim uslugama postajale su sve veće tako da smo se bavili i netipičnim geodetskim zadacima: označavanje okruglih visina na

objektima, određivanje visina objekata, mjerenje nedostupnih mjesta i ostalo. U Motovunu je priča bila ista, ali je posla bilo manje. Kako šlag uvijek dolazi na kraju tako smo i mi jedva dočekali zadnja tri dana da radimo fotogrametriju, međutim bili smo grubo prekinuti zbog nedostatka foto materijala. Za one koji ne vjeruju da smo tamo stvarno radili postoji i detaljan video zapis, nedostupan široj javnosti. Grupicu od sedam divljih studentica i studenata geodezije predvodili su nadasve strpljivi prof. Teodor Fiedler i njegov asistent Dubravko Gajski uvijek spreman pomoći. Moramo spomenuti i prof. Vladu Bedenka i njegovog asistenta Borisa Vučića sa Arhitektonskog fakulteta, koji su nas proveli kroz nekoliko prekrasnih gradića Istre i uklonili naše nedoumice glede arhitekture.

Nakon dva tjedna radnih dana i noći odlazak nam je svima teško pao što dokazuju izgubljena lica s fotografije. ■

*Martina Putica &
Vesna Kostelnik*

